

2011. június 23., csütörtök

Az ERFA és egyéb strukturális alapok közötti hatékonyság növelése

P7_TA(2011)0286

Az Európai Parlament 2011. június 23-i állásfoglalása az ERFA és a többi strukturális alap jelenlegi helyzetéről és a hatékonyságuk növelését szolgáló jövőbeli szinergiákról (2010/2160(INI))

(2012/C 390 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174. cikkének első bekezdésére, valamint 175. cikkének első bekezdésére,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 9. cikke ⁽⁴⁾ bekezdésére,
- tekintettel a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló, 2006. október 6-i 2006/702/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾,
- tekintettel a nemzeti és regionális szintű kormányzásról és partnerségről, valamint a regionális politika terén projektek megalapozásáról szóló, 2008. október 21-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a „Kohéziós politika: reálgazdasági beruházások” című, 2009. március 11-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a kohéziós politika és a vidékfejlesztési politika egymást kiegészítő jellegéről és koordinálásáról szóló, 2009. március 24-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a területi kohézióról és a kohéziós politika jövőbeli reformjáról szóló vita állásáról szóló zöld könyvről szóló, 2009. március 24-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK rendeletben szereplő, a kutatás és az innováció számára elkülönített összegek, illetve az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a hetedik kutatási és fejlesztési keretprogram egymást erősítő hatásainak a városokban és régiókban, valamint a tagállamokban és az Unióban való megvalósulásáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel a kohéziós politikának a lisszaboni és az EU 2020-célkitűzések eléréséhez való hozzájárulásáról szóló, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel „Az egységes piac megvalósítása a fogyasztók és a polgárok számára” című, 2010. május 20-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel az Európai Unió 2013 utáni kohéziós és regionális politikájáról szóló, 2010. október 7-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ HL L 210., 2006.7.31., 25. o.

⁽²⁾ HL L 291., 2006.10.21., 11. o.

⁽³⁾ HL C 15. E, 2010.1.21., 10. o.

⁽⁴⁾ HL C 87. E, 2010.4.1., 113. o.

⁽⁵⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 46. o.

⁽⁶⁾ HL C 117. E, 2010.5.6., 65. o.

⁽⁷⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 104. o.

⁽⁸⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 120. o.

⁽⁹⁾ HL C 161. E, 2011.5.31., 84. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0356.

2011. június 23., csütörtök

- tekintettel „Helyes kormányzás az EU regionális politikája területén” című, 2010. december 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Bizottságnak a strukturális alapok végrehajtásáról szóló, 2009. december 21-i 20. éves jelentésére (2008) (COM(2009)0617/2),
 - tekintettel az „Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája” című, 2010. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2010)2020),
 - tekintettel a „Kohéziós politika: 2010. évi stratégiai jelentés a 2007–2013 közötti időszak programjainak végrehajtásáról” című, 2010. március 31-i bizottsági közleményre (COM(2010)0110),
 - tekintettel az Európa 2020 keretei közötti intelligens növekedéshez hozzájáruló regionális politikáról szóló, 2010. október 6-i bizottsági közleményre (COM(2010)0553),
 - tekintettel az uniós költségvetés felülvizsgálatáról szóló, 2010. október 19-i bizottsági közleményre (COM(2010)0700),
 - tekintettel a Bizottság 2010 novemberében kiadott ötödik jelentésére a gazdasági, társadalmi és területi kohézió: a kohéziós politika jövőjéről („ötödik kohéziós jelentés”),
 - tekintettel „A gazdasági, szociális és területi kohézióról szóló ötödik jelentéssel kapcsolatos következtetések: a kohéziós politika jövője” című, 2010. november 9-i bizottsági közleményre (COM(2010)0642),
 - tekintettel a regionális politikai, a tengerügyi és halászati, a foglalkoztatási, szociális és integrációs, valamint a mezőgazdasági és vidékfejlesztési biztosok által a Bizottság elnökéhez intézett levélre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményeire (A7-0141/2011),
- A. mivel az EUMSZ 174. cikke kimondja, hogy az Unió átfogó, harmonikus fejlődésének elősegítése érdekében úgy alakítja és folytatja tevékenységét, hogy az a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítését eredményezze,
- B. mivel az 1083/2006/EK tanácsi rendelet (40) preambulumbekzdése kimondja, hogy a programozásnak biztosítania kell az alapok egymás közötti, illetve más meglévő pénzügyi eszközökkel, az EBB-vel és az Európai Befektetési Alappal (EBA) történő összehangolását, és az ilyen összehangolásnak magában kell foglalnia összetett pénzügyi rendszerek, valamint a közszféra és a magánszféra közötti együttműködések előkészítését,
- C. mivel a Bizottság vállalta, hogy az Európa 2020 stratégia keretében a következetes finanszírozási stratégia részeként mozgósítja az uniós pénzügyi eszközöket – vidékfejlesztés, strukturális alapok, K+F programok, transzeurópai hálózatok (TEN-ek), versenyképességi és innovációs keretprogram (VIK), EBB stb. –, egyesítve az uniós és nemzeti állami és magánfinanszírozást az erőforrás-hatékony Európa kiemelt kezdeményezés keretében, ekként tükrözve a politikák és az eszközök koherenciája iránti igényt,
- D. mivel az ötödik kohéziós jelentés egyértelműen elismeri, hogy a regionális fejlődésre irányuló törekvés ténylegesen szükségessé teszi a közpolitikák szoros összehangolását valamennyi szinten,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0468.

2011. június 23., csütörtök

- E. mivel a Tanács a kohéziós politikai programok végrehajtásáról szóló 2010. évi bizottsági stratégiai jelentésről szóló, 2010. június 14-i következtetéseiben hangsúlyozta „a kohéziós politika és más uniós és nemzeti politikák koordinációjának szükségességét a közös célok közös, koordinált úton történő elérésének hatékonyabbá tétele érdekében ott, ahol erre szükség mutatkozik”, valamint „az egységes stratégiai megközelítés és az ERFA, a Kohéziós Alap, valamint az ESZA közös végrehajtási szabályai által teremtett valódi hozzáadott értéket a kohéziós politika általános keretén belül”,
- F. mivel a regionális politikai, a tengerügyi és halászati, a foglalkoztatási, a szociális és integrációs, valamint a mezőgazdasági és vidékfejlesztési biztosok Barroso bizottsági elnökhöz intézett levelükben elismerték, hogy „meg kell erősíteni a különféle uniós politikák integrációját annak a fenntartható és integráló gazdasági fejlődésnek a megvalósítása érdekében, amelyet az Uniónak el kell érnie”, és „a 2013 utáni időszakra az ERFA, az ESZA, a Kohéziós Alap, az EMVA, valamint az EHA közös, uniós szintű stratégiai keretének létrehozását” javasolják,
- G. mivel a strukturális politika 2007–2013-as programozási időszakra vonatkozó reformja a vidékfejlesztési alapnak a strukturális alapok általános keretétől való leválasztását eredményezte,
- H. mivel a források elköltésének ésszerűsítése az uniós, valamint a nemzeti, regionális és helyi szintű politikák nagyobb hatékonyságát és eredményességét teszi szükségessé, és mivel a szoros koordináció és a kiegészítő jelleg a kohéziós politika jövőbeni korszerűsítésének alapvető elemei,
- I. mivel támogató politikai keret hiányában a jelenlegi szinergiák nagymértékben függenek a kedvezményezettnek a különböző uniós eszközökből származó támogatások összekapcsolásával kapcsolatos szervezési és stratégiai képességétől,
- J. mivel a helyi fejlődésen alapuló megközelítés jelentősen hozzájárulhat a kohéziós politika hatékonyságához és eredményességéhez, és mivel a kohéziós politika továbbra is kulcsfontosságú eszköz marad a bármely területre jellemző sajátos kihívások kezelésére, ugyanakkor a kohéziós politika tágabb funkcionális területeket tükröző városi dimenziójának előtérbe helyezését a mind a városi, és városkörnyéki, mind pedig a vidéki területek szinergikus fejlődésére vonatkozó kiegyensúlyozott feltételeknek kell kísérsniük,
- K. mivel égetően sürgős, sőt kényszerítő feladat az állami költségvetések konszolidációja, és ehhez több olyan innovatív fellépésre van szükség, amely bármely rendelkezésre álló finanszírozás hatását képes növelni, és mivel a politikák és eszközök hatékony összehangolása idő- és forrásmegtakarításokkal, valamint tényleges hatékonysággal és eredményességgel jár,
- L. mivel a koordinációt és a szinergiákat biztosítani kell mind horizontális (a különböző politikák közötti összhanggal), mind vertikális (a különböző irányítási szintek közötti együttműködéssel és koordinációval) viszonylatban is,
- M. mivel a széttagolt megközelítés a politikák hiányosságához, átfedéséhez vagy akár ütközéséhez, egymásnak ellentmondó állami fellépésekhez, az erőforrások megkettőződéséhez is vezethet, ami mind a közpolitikák regionális hatékonyságát, mind pedig nemzeti hatásukat tekintve következményekkel jár, és mivel úgy tűnik, hogy az integrált megközelítés nem kap kellő hangsúlyt a Bizottság legutóbbi szakpolitikai dokumentumaiban,
- N. mivel az integráltabb, összehangoltabb, hatékonyabb és eredményesebb kohéziós politika nagyobb erőfeszítést tesz szükségessé az uniós szakpolitikáknak az Unió különböző területei és régiói sajátos szükségleteihez és eszközeihez való hozzáigazítása terén,

2011. június 23., csütörtök

- O. mivel a stratégiai iránymutatások – a finanszírozás könnyebb elérhetőségére vonatkozó általános iránymutatással összefüggésében – az alapok közötti jobb koordinációt írják elő,
- P. mivel a stratégiai iránymutatások kifejezetten felszólítanak a strukturális, foglalkoztatási és vidékfejlesztési politikák közötti szinergiák ösztönzésére, hangsúlyozva, hogy ebben az összefüggésben a tagállamoknak biztosítaniuk kell az ERFA, a Kohéziós Alap, az ESZA, az Európai Halászati Alap (EHA), valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) által adott területen és adott tevékenységi körben finanszírozandó fellépések közötti szinergiát és következetességet; és mivel arról is rendelkeznek, hogy a különböző alapok által támogatott fellépések közötti elhatárolásra és koordinációs mechanizmusokra vonatkozó legfontosabb irányadó elveket a nemzeti stratégiai referenciakeretben/nemzeti stratégiai tervekben kell meghatározni,
- Q. mivel a gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló ötödik jelentésre vonatkozó 2011. február 21-i következtetéseiben a Tanács kéri, hogy a Bizottság vegye fontolóra több alapra épülő programok létrehozását,
- R. mivel az Európai Unió egyes régiói az Európai Fejlesztési Alap (EFA) támogatásában részesülő harmadik országokkal szomszédosak, és mivel külön előtérbe kellene helyezni bizonyos projektek finanszírozási szinergiáit, az e jellegzetességeket mutató európai régiók fejlesztési lehetőségének fokozása érdekében,
- S. mivel a féldős értékelés elismeri, hogy a költségvetési rugalmasság korlátozott és a prioritások felülvizsgálata még a programokon belül is akadályokba ütközik, ugyanakkor rámutat arra is, hogy a programok közötti következetlenségek, valamint a súlyos adminisztratív terhek gátolják a hatékonyságot,
- T. mivel a jelenlegi, válság utáni helyzetben a korábbinál fontosabb a tagállamok gazdaságaiban zajló folyamatok és az uniós források igénybevitelével elért eredmények megértése,
- U. mivel fontos biztosítani az uniós hozzájárulás láthatóságát és „európai hozzáadott értékét”,

A fokozott koordináció és szinergiák ideje és helye

1. kéri, hogy időben – még a következő, a 2013 utáni programozási időszak előtt – szülessen egységes stratégiai keretre irányuló javaslat a Szerződésben meghatározott és az ERFA, a Kohéziós Alap, az ESZA, az EMVA és az EHA által finanszírozott kohéziós politikai célokat a helyszínen elősegítő valamennyi fellépés közös megközelítésének biztosítása és szinergiájának hasznosítása érdekében;
2. rámutat, hogy a kohéziós politika céljaul a fenntartható, intelligens és befogadó, mind területileg, mind társadalmilag egyenletesen megoszló gazdasági növekedést, a régiók közötti fejlődési különbségek csökkentését, a munkahelyteremtést, az életszínvonal javítását, a munkavállalóknak a – többek között a fenntartható gazdasági, társadalmi és területi kohézió területén létrejövő – új munkahelyeket érintő képzését, valamint az európai gazdaság kohéziós és versenyképességi elemét jelentő európai szociális modell megvalósítását kell kitűzni;
3. megerősíti, hogy a kohéziós politikát a fenntartható növekedés Unió-szerte történő megvalósítására, valamint a jólétnek a verseny támogatása révén történő igazságos és egyenlő elosztására kellene használni, valamint arra, hogy törekedjünk az Unió régiói közötti társadalmi-gazdasági különbségek csökkentésére;

2011. június 23., csütörtök

4. a kohéziós politikát a hosszú távú befektetési stratégiát és a társadalmi integrációt támogató uniós gazdaságpolitika egyik pillérének tekinti; úgy véli, hogy a kohéziós politika a legkevésbé fejlett régiók és hátrányos helyzetű csoportok támogatásának biztosítója, ami kiegyensúlyozott és harmonikus fejlődést biztosít az Európai Unió számára; megjegyzi, hogy az európai hozzáadott érték abban rejlik, hogy az EU gazdasági sikerei mindenki javára válnak; ennek értelmében támogatja tehát a kohéziós politika független fenntartását, jelentős finanszírozással;
5. üdvözli a költségvetés felülvizsgálatáról szóló bizottsági közleményben foglalt javaslatot arra vonatkozóan, hogy a Bizottság az Európa 2020 stratégia teljesítése érdekében fogadjon el egy, az uniós politikák erőteljesebb integrációját biztosító közös stratégiai keretet; ezel összefüggésben kéri az EU 2020 stratégia kiemelt kezdeményezéseihez kapcsolódó finanszírozási módok közötti szinergiák előmozdítását; hangsúlyozza azonban, hogy a fent említett öt alap által a közös stratégiai keretben finanszírozott fellépések közötti erőteljesebb szinergiák döntő fontosságúak nemcsak az Európa 2020 stratégia céljainak megvalósítása, hanem elsősorban a Szerződés által lefektetett kohéziós politikai célok teljesítése szempontjából is;
6. üdvözli az ötödik kohéziós jelentést, amely ugyan főként annak kiemelésére összpontosít, hogy a régiók és a kohéziós politika miként járulhat hozzá az Európa 2020 stratégia céljainak teljesítéséhez, mégis tartalmaz számos olyan következtetést, amely a strukturális alapok – köztük a Kohéziós Alap – közötti erősebb szinergiák kulcsszerepét bizonyítja;
7. úgy véli, hogy a finanszírozási eszközök és csatornák szétagoltságának csökkentésével ésszerűsíteni kell a kohéziós politika területén jelentkező kiadásokat, és elő kell mozdítani a különböző finanszírozási eszközök egymást kiegészítő jellegének fokozását; üdvözli a Bizottságnak az alapok nagyobb fokú koordinációjának megvalósítása érdekében az uniós és nemzeti erőforrások jobb rangsorolására és azoknak néhány prioritásra történő tematikus összpontosítására irányuló javaslatát, amely lehetőséget biztosít a politika stratégiai jellegének erősítésére is; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a tagállamok, a regionális és a helyi hatóságok még nem rendelkeznek kellő rugalmassággal ahhoz, hogy a prioritásokat saját, egyedi fejlődési igényeikhez igazíthassák;
8. üdvözli a Bizottság által megfogalmazott, a fejlesztési és beruházási partnerségekre vonatkozó szerződésekre irányuló javaslatot, amelynek célja a célkitűzéseket és programokat szolgáló közösségi alapok és a nemzeti finanszírozás összehangolásának javítása; hangsúlyozza, hogy e szerződések elkészítésébe és teljesítésébe be kell vonni a helyi és a regionális hatóságokat; felhív e szerződéseknek a területi hatású ágazati politikákra (például közlekedés, illetve K+F-infrastruktúra) irányuló nemzeti reformokkal való összehangolására;
9. hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika keretében a gazdasági fejlődésre irányuló számos kezdeményezés egyszerűen nem teremti meg a kívánatos lehetőségeket, és sikere az általa kezelt emberi és fizikai tényezőktől függ (az infrastruktúra javítása például nem jár automatikusan a növekedés bővülésével, ha nem kapcsolódik össze oktatási, vállalkozási és innovációs beruházásokkal); ezért úgy véli, hogy az ERFA, az ESZA és a Kohéziós Alap közötti fokozott szinergiák maximalizálják az alapoknak a fejlődésre gyakorolt hatását;
10. felhívja a figyelmet arra a szerepre, amit az Európai Regionális Fejlesztési Alap játszik az Európai Szociális Alap hatékony felhasználásában, tekintettel arra, hogy az ERFA felel az olyan feltételek megteremtéséért, mint a megfelelő infrastruktúra és hozzáférés, amelyek nélkül a foglalkoztatási beruházások nem lehetnek hatékonyak;
11. hangsúlyozza, hogy a gazdasági válság miatt még mindig egyre nagyobb szükség van az Európai Szociális Alap hatáskörébe tartozó ágazatokra irányuló olyan sürgős intézkedések meghozatalára, amelyek elsősorban a foglalkoztatást, az életpálya-módosítást, a társadalmi integrációt és a szegénység visszaszorítását célozzák;
12. hangsúlyozza, hogy az ESZA-t mint a továbbképzéseket, a képzések megszerzését, valamint az életpálya-módosítást támogató eszközt olyan – valójában nem teljes mértékben kiaknázott – alapvető erőforrásnak kellene tekinteni, amely Európa számára előmozdítja az átfogó és hatékony növekedést és a tudásalapú versenyképességet;

2011. június 23., csütörtök

13. hangsúlyozza, hogy a politika koncentrált és összehangolt kialakítása biztosítaná azon beruházások előtérbe helyezését, amelyek a régiók versenyképességére és gazdasági fejlődésére a legnagyobb hatást gyakorolják;

14. úgy véli, hogy az EMVA hatálya alá tartozó vidékfejlesztési fellépéseket, valamint az EHA hatálya alá tartozó, a halászati területekre irányuló fenntartható fejlesztési cselekvéseket a többi strukturális alappal – ERFA, Kohéziós Alap, ESZA – együtt egységes keretbe kell integrálni; felhívja ezért a Bizottságot, hogy mérje fel, milyen mértékben garantálható a vidéki és a halászati közösségek fejlődésének átfogó, a területi kohéziós célnak megfelelő megközelítése az említett két alap hatálya alá tartozó helyi fejlesztési fellépéseknek a „kohéziós ernyő” alá történő áthelyezésével, illetve legalább az alapok közötti világosabb szinergiák létrehozásával, úgy véli, hogy egy efféle megközelítés figyelembe venné a kulcsfontosságú politikák összefüggését a területi hatásokkal, és lehetővé tenné, hogy a regionális és helyi szintű fejlesztési folyamatok aktív résztvevői hatékony, területi alapú, a vidéki és a halászati területek vagy kis szigetek helyi szükségleteinek megfelelő politikát folytassanak;

15. hangsúlyozza, hogy a koordinációt nem csupán maguk a kohéziós politika eszközei (az ERFA, az ESZA és a Kohéziós Alap), hanem az ezen eszközök által finanszírozott fellépések, valamint a TEN-ek, a hetedik keretprogram és a VIK keretében folyó tevékenységek között is tovább kell fejleszteni;

16. úgy véli, hogy számottevőek lehetnek a szinergiák az ERFA és az előcsatlakozási, valamint szomszédsági eszközök közötti területi együttműködési célkitűzés tekintetében, a határokon átnyúló projektek keretében; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy mely esetekben lehet törekedni az uniós politikák külső dimenziójának egyéb eszközeivel (például az EFA-val) való összehangolásra;

17. meggyőződése, hogy az uniós politikák ilyen jellegű kölcsönös megerősítése és összehangolása kétségkívül a legjobb eredményeket tudja kihozni az EU költségvetéséből; kéri új pénzügyi tervezési kezdeményezések – például az Európai Beruházási Bank által finanszírozott eszközök – kialakítását, valamint ezen eszközök jobb kihasználását;

18. hangsúlyozza azonban, hogy számos tagállam nehezen tudja összehangolni a különböző alapokat, és láthatóan aggodalmuknak adtak hangot a szinergia hiánya, sőt egyes esetekben az alapok közötti átfedés miatt; hangsúlyozza e tekintetben, hogy az alapok összetett kezelési szabályai jelentette nehézségek legyőzéséhez és végrehajtásuk kielégítő koordinálásához túl magas szintű intézményi kapacitás szükséges; hangsúlyozza a társfinanszírozás jelentőségét, továbbá hogy a strukturális alapok közötti szinergiák fejlesztésének lehetővé tétele érdekében egyszerűsíteni kell az arra vonatkozó szabályozást;

19. hangsúlyozza, hogy a sikeres kohéziós politikához nélkülözhetetlen egyszerűsítést nemzeti és regionális szinten egyaránt végre kell hajtani, javítva ezáltal az eredményeket; felkéri a Bizottságot, hogy az alapok felhasználásának fokozott rugalmasságát, arányosságát és láthatóságát alapul véve tegyen javaslatot a jövőbeli politika egyszerűbb felépítésére a támogatások teljes mértékű és gyors abszorpciójának megkönnyítése érdekében;

20. emlékeztet arra, hogy az eredmények helyett az abszorpció kapacitására helyezett túlzott hangsúly volt az egyik fő oka annak, hogy az ERFA és a többi strukturális alap nehézségekkel küzdött a források olyan projektek felé irányításában, amelyek a gazdasági fejlődés és munkahelyteremtés terén nagyobb lehetőségeket kínáltak;

21. síkra száll az eredményorientáltabb kohéziós politika mellett, amely kevésbé a kiadások és eljárások szabályosságára összpontosít, ugyanakkor tényleges egyensúlyt hoz létre az intervenciók minősége és a pénzügyi, illetve igazgatási ellenőrzés között; javasolja olyan megfelelő értékelő mechanizmusok bevezetését a programirányításért felelős szervek intézményi és igazgatási kapacitásainak fejlesztése érdekében, amelyek hozzájárulnak a kiadások minőségének javításához és a hibák mennyiségének csökkentéséhez;

22. a jövőbeli kohéziós politika egyszerűbb, rugalmasabb felépítése mellett száll síkra, amely képes biztosítani az alapok lehető legnagyobb mértékű, hatékony felhasználását;

2011. június 23., csütörtök

23. hangsúlyozza, hogy az európai hozzáadott értéket a kohéziós politika finanszírozási eszközeinek fokozott szinergiája, valamint az ezek és egyéb finanszírozási eszközök jobb koordinációja által lehet és kell elérni;

Egy cél: kohézió; egy intézkedés csomag az elérésére

24. úgy véli, hogy az ERFA, az ESZA, a Kohéziós Alap, az EMVA és az EHA által finanszírozott projektek kezelésére, támogathatóságára, ellenőrzésére és a velük kapcsolatos jelentéstételre vonatkozó közös szabályok (különösen a vidéki és a halászati területek gazdasági diverzifikálására vonatkozó intézkedéseket illetően) nemcsak a kohéziós politikai programok hatékonyabb végrehajtásának erősítésében és megkönnyítésében játszanának kulcsszerepet, hanem az egyszerűsítésre irányuló erőfeszítéseknek is alapvető jelentőségű segítséget nyújtanának; úgy véli továbbá, hogy ez a kedvezményezettek számára megkönnyítené az alapok felhasználását, a nemzeti hatóságok számára pedig az alapok kezelését azáltal, hogy a politikák, eszközök és kedvezményezettek sajátosságait visszatükröző, kötelezően elvégzendő differenciálás biztosításával csökkentené a hibakockázatot, lehetővé tenné a kisebb érdekeltek részvételét a kohéziós politikai programokban, csakúgy, mint a rendelkezésre álló finanszírozás könnyebb felvételét, feltéve, hogy ez az egyszerűsítés a technikai segítségnyújtásra szánt elegendő pénzügyi kerettel párosul;

25. kitart amellett, hogy az Európai Szociális Alapnak a kohéziós alapokra vonatkozó általános rendelkezésekről szóló rendelet keretében kell maradnia; ezért hangsúlyozza, hogy fenn kell tartani és meg kell erősíteni a kezelést, a támogathatóságra, az ellenőrzésre és a jelentéstételre vonatkozó egységes, általános szabályozás, valamint az azzal kombinált rövidebb, az egyes alapok egyedi politikai céljait tükröző szabályozások modelljét; kiemeli továbbá, hogy a koordinációnak a politikai tervezési folyamat valamennyi szintjén végbe kell mennie, a stratégiai tervezéstől kezdve a teljesítésen és a kifizetéseken keresztül egészen a lezárásig, az ellenőrzésig, a kontrollig és az értékelésig;

26. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a szinergiák helyben történő fokozásának leghatékonyabb módjait; erre vonatkozóan megfontolásra javasolja annak lehetőségét, hogy a tagállamok régióként egyetlen operatív programot, illetve makroregionális stratégiák keretében multiregionális operatív programot válasszanak, amely egyetlen irányító hatóság közreműködésével különböző alapokat (ERFA, ESZA, Kohéziós Alap, EMVA, EHA) fog át, kiemelt figyelmet fordítva a régiók decentralizált megközelítéshez való hozzájárulására, továbbá nagyobb önállóságot és rugalmasságot biztosítva a régióknak, hogy a regionális és a helyi közigazgatási szintek érdemben részt vehessenek saját stratégiáikban; javasolja a tagállamok irányító hatóságainak, hogy a jövőben olyan operatív programokat dolgozzanak ki, amelyek a lehető legjobban illeszkednek a helyi és regionális célkitűzésekhez;

27. kéri a Bizottságot, hogy vegye fontolóra több alpból finanszírozott programok olyan tagállamok és régiók számára történő elérhetővé tételét, amelyek ilyen programokat kívánnak alkalmazni; megítélése szerint ez hozzájárulna az integráltabban és rugalmasabban végzett munkához, és fokozná a különféle alapok (az ERFA, az ESZA, a Kohéziós Alap, az EMVA, az EHA és a hetedik kutatási keretprogram) hatékonyságát;

28. felhívja a Bizottságot, hogy a keresztfinanszírozás alkalmazására és hatására vonatkozó megbízható és átfogó adatok fényében tegyen javaslatot szabályainak felülvizsgálatára és az alkalmazása előtti akadályok csökkentésére annak érdekében, hogy alkalmazása a jelenlegi helyzethez képest egyszerűbben és nagyobb jobbiztonsággal menjen végbe;

29. kéri a területi hatály egyértelmű meghatározását, valamint az ERFA és az EMVA között a támogatási szabályok összehangolását a vidéki és a külvárosi területeken, a két alap közötti felesleges átfedések elkerülése érdekében; hangsúlyozza, hogy kiterjedt együttműködésre van szüksége az e két alap által egy adott területen finanszírozott projektek kiválasztása és nyomon követése terén;

30. hangsúlyozza az ERFA és az ESZA közötti keresztfinanszírozások hozzáadott értékét a rugalmasságot illetően, a társadalmi integrációra és az integrált városfejlesztési stratégiákra irányuló projektek esetében; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egyablakos ügyintézési rendszert az érintettek számára történő gyakorlati útmutatás, tájékoztatás és tanácsadás céljából annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvánosság mindig naprakész információval rendelkezhesen mind a keresztfinanszírozást, mind pedig általánosságban az alapok közötti szinergiákat illetően; szorgalmazza, hogy hívják fel a nyilvánosság figyelmét erre az egyszerűsítésre, melynek célja, hogy a lehető legalacsonyabbra csökkentsék az információigénylések mennyiségét;

2011. június 23., csütörtök

31. úgy véli, hogy a humán erőforrások fejlesztése és az információ terjesztésének javítása az alapok sikeres felhasználásának és a különböző projektek megfelelő megvalósításának előfeltétele;

32. ugyanakkor hangsúlyozza az igazgatási kapacitás regionális és helyi szintű, valamint az érdekelttek körében való növelésének jelentőségét a tagállamokban, a strukturális alapok és más alapok közötti hatékony szinergiák előtti akadályok legyőzése, valamint a politikák hatékony kialakítása és végrehajtása érdekében; kiemeli e tekintetben a Bizottság alapvető szerepét;

33. felhívja a Bizottságot, hogy a végrehajtással kapcsolatos problémák terén a kapacitások és szabályok ismeretének fokozása érdekében a nemzeti, regionális és helyi közigazgatási szervek számára biztosított technikai segítségnyújtást és képzést egyaránt fokozza;

34. felhívja a tagállamokat, hogy az adminisztratív terhek mérséklése és az abszorpciók kapacitás fokozása érdekében biztosítsanak elsőbbséget az intézményi kapacitásba való befektetéseknek és a nemzeti rendelkezések egyszerűsítésének;

35. ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy a szubszidiaritás és a többszintű kormányzás elvének tiszteletben tartása jelentősen hozzájárul a különböző döntéshozók közötti koordináció javításához, valamint az egyes finanszírozási eszközök közötti szinergiák megerősödéséhez;

36. úgy véli, hogy a szociális partnereknek a folyamatos szociális és területi párbeszéd révén történő aktív részvétele alapvető fontosságú az alapok hatékonyabb felhasználása szempontjából;

37. elismeri, hogy a gazdasági válság eltérő hatást gyakorolt az EU különböző területeire és az állampolgárokra, úgy véli, hogy a források felhasználására vonatkozó új stratégia a kormányzás regionális és helyi szintjeinek bevonása révén lehet hatékonyabb, amelyek a stratégiai célkitűzéseket képesek – az összes érdekelt féllel, a nemek egyenjogúságát elősegítő szervezetekkel, a szociális partnerekkel és nem kormányzati szervezetekkel, ugyanakkor pénzügyi és banki intézményekkel is folytatott strukturált párbeszéd révén – a területi sajátosságokhoz igazítani; hangsúlyozza, hogy a politikai célkitűzések megfogalmazása során elegendő teret kell biztosítani a regionális és helyi követelmények számára;

38. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozza ki a többszintű kormányzás európai útmutatóját, és bátorítsa a tagállamokat ennek a sajátos helyi és regionális célkitűzésekkel összhangban való alkalmazására, valamint hogy terjessze ki a kohéziós politika irányítási mechanizmusait (programozás, partnerség létesítése és megvalósítása a nemzeti, regionális és helyi szintek között) a tervezett közös stratégiai keret által felölelt alapokra, az állami kiadások hatékonyságának és eredményességének növelése és céljából;

39. felhívja a Bizottságot, hogy az új közös stratégiai keret kidolgozásakor és rendeletekre irányuló javaslatok előterjesztésekor illesszen be olyan rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a helyi és regionális partnerségek (települések, városok, funkcionális régiók, helyi hatóságok csoportjai) számára, hogy a különböző uniós finanszírozási áramokat saját területükön egyetlen ésszerű, integrált keretbe építsék;

*

* * *

40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamoknak.